

SQL

- ייצירת יחסים והכנסת רשומות חדשות
- שליפת נתונים מຕוך יחס אחד
- שליפת נתונים מຕוך מספר יחסים
- פעולה הקבוצה ופונקציות הקבוצה
- פונקציות שימושיות
- טריגרים ופונקציות בפורמט PostgreSQL
- תרגול ⇐

דף נוסחות - חזרה לבחינה - SQL

פסוקי SQL (Data Definition Language) DDL ב-הסבר	
ללא key-primary. מפוקת primary להנפקת primary key. אם primary key מופיע בין primary key לforeign key, יישם foreign key-null. אם primary key מופיע בין primary key לforeign key, יישם foreign key-null. אם primary key מופיע בין primary key לforeign key, יישם foreign key-null.	CREATE TABLE table_name (column_name data_type,...)
DROP TABLE table_name;	DELETE TABLE table_name;
בכדי למחוק טבלה שלמה מבסיס הנתונים יש לרשום drop. אם רוצים לבקש למחוק את הטבלה רק אם היא קיימת יש לרשום cascade if. כאשר יש טבלאות שיש בהן מפתח זר מהטבלה שאנו מנסים למחוק, אם אנחנו רוצים למחוק גם את הטבלאות האלו נרשוםcascade בסיום המשפט אחריו שם הטבלה	INSERT INTO table_name values ('value1','value2')...;
בכדי להכנס רשומות חדשות לטבלה קיימת יש לרשום values after insert. מיד לאחר ה-values יש לרשום את הערכים השונים בתוך סוגרים עגולים עם פסיק מפרק בין תכונת הערך להכנס עגולים לכל התכונות לפני סדר הופעתן ביחס. אם רוצים להכנס מספר רשומות בבת אחת פשוט ורשותם פסיק אחריו הסוגרים העגולים וпотחמים סוגרים נוספים - כל סוגרים עגולים שכאלו הם שורה אחת ביחס.	UPDATE table_name set column_name='value' where column_name='value'
עדכון של תוכנות ספציפיות בתחום רשומה קיימת ביחס: update table_name set column_name='value' where condition. אם לא משתמשים בתנאי where (המופיע מיד אחרי update) שבו מגדרים איזה שורות יושפעו מהשינוי, כל השורות ביחס ישנות! אם יש כמה שורות ביחס המקיימות את התנאי - כולל ישתו.	DELETE FROM table_name where column_name='value'
מחיקה של שורות שלמות הקיימות בתחום. אם לא משתמשים בתנאי where (המופיע מיד אחרי שם הטבלה מנתה מעוניינים למחוק) שבו מגדרים איזה שורות ימחקו, כל השורות ביחס ימחקו! אם יש כמה שורות בתחום המקיימות את התנאי - כולל ימחקו.	ALTER TABLE table_name CHANGE column_name new_column_name
אם רוצים להסיר / למחוק / לשנות عمودה או להוסף / למחוק / לשנות איזשהו אילוץ החל על عمודות כלשהן בטבלה, יש להשתמש בפקודה alter. השינוי יכול להיות: הוספה عمودה חדשה - ADD column_name datatype, מחיקת عمودה קיימת - DROP COLUMN column_name, שינוי שם عمودה - RENAME COLUMN column_name TO new_column_name	int / integer numeric(a,b) char(a) varchar(a) bool / boolean date
מספר שלם	primary key
מספר ממשי בהצגה עשרונית. כאשר a הוא סך הספרות שיטופיו במספר (משמעותו נקבעה), ו-b הוא מספר הספרות שייטופיו אחרי הנקודה	foreign key (column_name,...) references table_name
מחוזות באורך מדויק של a תוים	foreign key (column_name,...) references table_name
מחוזות באורך מקסימלי של a תוים	foreign key (column_name,...) references table_name
אמת 1 (true, yes, 1, or true 0, no, off) או ערך ריק (null)	foreign key (column_name,...) references table_name
תאריך - הפורמט המומלץ הינו: dd-mm-yyyy (לדוגמה, העשרים לנובמבר 88 נכתב כך: 20-11-1988)	foreign key (column_name,...) references table_name
מפתח ראשי - אם יש לך תכונה אחת שהיא מפתח primary key אפשר לכתוב primary key של התכונה, אם יש מספר תכונות היחיד הזה מהוות מפתח של היחס, אחרי שטחים לגדיר את כל העמודות של הטבלה ורשותם (references table_name)	foreign key (column_name,...) references table_name
מפתח זר - בסיסם ההכרזות על כל התכונות ביחס, עבור כל תכונה שהיא מפתח זר (מפתח של טבלה אחרת) ורשותם references table_name. אם רוצים שכאשר רשותה שטבלה שממנה לקוח המפתח הזר תימחק אז גם הרשותות שתלוות בה בטבלה זו ימחקו יש לרשום references table_name on delete cascade	not null unique check (column_name = 'value')
לא ריק - אם רוצים לאסור מצב שבו התכונה ריקה יש לכתוב not null לאחר primary key ה-data_type של התכונה	not null unique check (column_name = 'value')
ערך ייחודי - אם רוצים לאסור מצב שבו שתי רשומות שונות יכולו את אותו הערך (אבל לא רוצים להגדיר את התכונה כמפתח) יש לכתוב unique מיד אחרי ה-data_type	not null unique check (column_name = 'value')
בדיקת ערכים - אם רוצים שרק ערכים מסוימים יכולים להיכנס לעמודה אפשר לקבע תנאי על העמודה באמצעות check, להגדרת התכונה כמפתח) יש לכתוב unique מיד אחרי ה-data_type	not null unique check (column_name = 'value')

דף נוסחות - חזרה לבחינה - SQL

מושג	תחביר	הסבר	שאילות SQL
טלה	select	בבחירה של עמודות מסוימות מתוך היחס הנמצא ב-field	
מהיחסים	from	שם הטבלה/הטבלאות מהם השאילתת מבקשת לקרווא נתונים	
תנאי על הרשותות	where	רק שורות המקיימות את התנאי יופיעו ביחס התוצאה (לא חובה להציג תנא)	
צמצום כפליות	distinct	מצמצם שורות זהות. לדוגמה: <code>select count (distinct column_name) from table_A</code> או לדוגמה: <code>select count (column_name) from table_A</code>	
שרשור תנאים	and, or	and משמש לדרישת שכל התנאים יתקיימו, or משמש לדרישת לפחות אחד מהתנאים יתקיים	
צירוף טבעי	natural join	מחבר שנייחסים יחד לפי התוכנה/ות בעלות/ות אותו השם. חיבור זה יוצר טבלה אחת גדולה המכילה את כל התוכנות המופיעות בשני היחסים. תוכנות בעלות אותו שם מקבילות רק עמודה אחת ולאחרן לא חיברים לכתוב בבחירה מאיזהיחס התוכנה מבוקשת. תחביר: <code>from table_A natural join table_B</code>	
מכפלה קרטזית	,	מחבר כל שורה ביחס הראשון עם כל שורה ביחס השני: <code>from table_A , table_B</code> . תוכנות בעלות אותו שם לא מתבטלות וביחס התוצאה יש שתי עמודות שונות <code>select table_A.column_name from table_A,table_B</code>	
נתינת שם ליחס	as	אפשר ליחס לבנות בשם מסוים. שימושי מאד במכפלה קרטזית בין שנייחסים שהם אותו היחס: <code>select A1.column_name from table_A as A1, table_A as A2</code>	
פונקציות הקבוצה (אסור להפעיל אותה על השניה)	count	מספר הערכים	
	sum	סכום הערכים	
	max	הערך המקסימלי	
	min	הערך המינימלי	
	avg	הערך הממוצע	
פעולות הקבוצה	group by	מחלק את הטבלה לקבוצות לפי תכונה/ות מסוימת/ות. כל התוכנות המופיעות ב-select מחוץ לפונקציית הקבוצה כלשהי, חייבות להופיע גם ב-by group. לא משתמשים בפעולת הקבוצה ללא שימוש באחת מפונקציות הקבוצה.	
תנאי על הקבוצה	having	משמש לבדיקת תנאי על קבוצות ערכים. הבדיקה נעשית על פונקציית הקבוצה והיא נעשית אחרי פעולה הקבוצה. הבדיקה עצמה נעשית אחרי הקיבוץ (לעומת הבדיקה על התנאים ב-where).	
שאילות מקוונות	all, any	all משמש לבדיקה אם ערך כלשהו גדול/קטן/שווה מכל הערכים שביחס המתබל מהשאילתת המופיעה אחריו, any משמש לבדיקה דומה מערכ כלשהו המופיע ביחס. לדוגמה: <code>column_name >= all(select column_name from table_A)</code>	
	in, not in	משמש לבדיקה האם ערך כלשהו נמצא או לא נמצאו ביחס המופיע אחריו. לדוגמה: <code>column_name in (select column_name from table_A)</code>	
	exists, not exists	משמש查明zione אם השאילתת המופיעה אחריו מתקבלת נכון. אם השאילתת המופיעה אחריו ריקה לחולtin. not exists查明zione אם השאילתת המופיע אחריו נוכח רק שורה אחת. השוואת not exists מושגת באמצעות ריקת רשותה.	
יצירתיחס חדש	with as	משמש ליצוריחס חדש לצורכי שימוש עתידי בשאילתת אחרת. יעל' בשאלות מורכבות.	
חלק מתאריך	date_part	משמש ל渴別ת חלק מסוים מתוך תאריך. שפה: <code>date_part('day',dateName), date_part('month',dateName), date_part('year',dateName)</code> , חדש: <code>date_part('year',dateName), date_part('month',dateName), date_part('day',dateName)</code> .	
תאריך הנוכחי	current_date	מחזיר את התאריך הנוכחי ברגע שבו מבוצעת השאילתת. שימושי כאשר נדרש שהשאילתת תהיה נכונה בכל תאריך.	
פעולות על יחסים	union	אחד שנייחסים יחד	
	intersect	שלשות הפעולות מצמצמות שורות כפולות. כדי להימנע מזה חיתוך שנייחסים (כל השורות המופיעות בשני היחסים גם יחד)	
	except	אפשר לכתוב לדוגמה: <code>all union (table_A,table_B)</code> (כל השורות המופיעות ביחס הראשוני ולא מופיעות בשני)	

דף נוסחים - חזרה לבחינה - SQL

טריגר בפורמט PostgreSQL

	פסקוק לייצירת הטריגר trig_name	<code>create or replace function trig_name() returns trigger as\$\$</code>
declare	פתיחה איזור להכרזה על משתנים. אם אין שימוש במשתנים אין צורך ב- <code>declare</code>	
שמות המשתנים והסוג שלהם.		
<ul style="list-style-type: none"> משתנה מסווג numeric המשמש למספרים עשרוניים, יש להגיד את כמות הספרות בסך הכל (בוגמא-4) וכן את כמות הספרות אחרי הנקודה (בוגמא-2), לדוגמה עבור המספר 123.58 יש להגיד: <code>numeric(5,2)</code>. משתנה מסווג varchar משמש לקליטת מילים, יש להגיד את אורך המילה המקסימלית האפשרית (בוגמא-20). 	<code>varName1 integer;</code> <code>varName2 boolean;</code> <code>varName3 numeric(4,2);</code> <code>varName4 varchar(20);</code>	
התחלת הפונקציה עצמה. גוף הפונקציה יכול לכלול לולאות for, משפטים if, ופעולות נוספות כמו הכנסה של רשותה ליחס כלשהו: (A,B,C,D...)	<code>begin</code>	
התחלת משפט "אם". בתוך התנאי אפשר לבדוק האם מתקיים משהו בתוך יחס הקדים במערכת (באמצעות שאליתה רגילה), אפשר להשוות את אחד הערכים בשורה החדש שמנסים להכניס לבסיס הנתונים, לדוגמה:	<code>If(condition) then</code>	
<code>if(new.columnA in (select columnA from tale_name))</code>	הקפצת הודעה שנייה למשתמש	<code>raise notice 'error message for the user';</code>
	החזרת ערך ריק למשתמש ומינית הכנסת הרשותה החדשה לבסיס הנתונים	<code>return null;</code>
	סיום משפט "אם"	<code>end if;</code>
	הכנסת הרשותה החדשה לבסיס הנתונים	<code>return new;</code>
	סיום הפונקציה	<code>end; \$\$ language plpgsql;</code>
יצירת הטריגר T1 וקביעה متى הוא יקרה (before/after/instead of) ועבור איזה סוגים של אירועים הכנסה או עדכון של רשומה) ועל איזו טבלה הטריגר יופעל		<code>create trigger T1 before insert or update on table_name</code>
האם לבצע את הטריגר לכל שורה בנפרד: for each row, או לכל הוראה בלבד: for each statement	<code>for each row</code>	
אם רוצים להפעיל את הטריגר רק במקרים מסוימים אפשר להשתמש ב- when (לא חובה).	<code>when (condition)</code>	
זימון הפונקציה והפעלה (אפשר לשלווה לפונקציה פרמטרים לשימושה בתוך הסוגרים)		<code>execute procedure trig_name();</code>